

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: 23 Gž-2323/20-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ivice Veselića, predsjednika vijeća, Tihane Marije Miladin, člana vijeća i suca izvjestitelja i Vlaste Horvat Mataić, člana vijeća, u pravnoj stvari I. tužitelja CROATIA-TEHNIČKI PREGLEDI d.o.o., OIB: 89968033067, Zagreb, Savska cesta 41 zastupan po punomoćnicima Trpimiru Gugiću i Lovri Kovačiću, odvjetnicima iz Zagreba, Radnička cesta 52, te II. tužitelja Stečajna masa iza ADA d.o.o. u stečaju, OIB: 37745359389, Vinkovci, Vladimira Nazora 3, zastupana po stečajnom upravitelju Marku Tominacu te punomoćniku Goranu Racu, odvjetniku iz Osijeka, Šamačka 9, protiv tuženika CENTAR ZA VOZILA HRVATSKE dioničko društvo, OIB: 73294314024, Zagreb, Capraška 6, zastupan po punomoćniku Ivici Crniću, odvjetniku iz Zagreba, Petrova 182, radi isplate, odlučujući o žalbi I. tužitelja protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5181/2017-82 od 31. srpnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 13. studenoga 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba I. tužitelja i potvrđuje presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5181/2017-82 od 31. srpnja 2020. u pobijanom dijelu pod točkom 1. izreke, te pod točkom 3. izreke u dijelu kojim je naloženo I. tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 20.000,00 kn.

II. Odbija se zahtjev I. tužitelja za naknadom troška žalbenog postupka.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadom troška odgovora na žalbu.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom je odlučeno:

”1. Odbija se tužbeni zahtjevi 1. tužitelja koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku CENTAR ZA VOZILA HRVATSKE d.d., sa sjedištem u Zagrebu, Ilica 15/1, isplatiti I. tužitelju CROATIA TEHNIČKI PREGLEDI d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Savska cesta 41, iznos od 401.707,86 kn, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od dana podnošenja tužbe do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 8% poena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi I. tužitelju prouzročeni parnični trošak, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5% poena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO, sve u roku od 15 dana."

2. Odbija se tužbeni zahtjev 2. tužitelja koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku Centar za vozila Hrvatske d.d. Capraška 6, OIB: 73294314024 isplatiti II tužitelju Stečajna masa iza Ada d.o.o. u stečaju, Vladimira Nazora 3, Vinkovci, OIB: 37745359389 iznos od 627.171,53 kune zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe tj. 3.9.2008. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanje eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 8 postotna poena, sve sukladno čl. 29.st.2 ZOO-a, u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku Centar za vozila Hrvatske d.d. Capraška 6, OIB: 73294314024 naknaditi II tužitelju Stečajna masa iza Ada d.o.o. u stečaju, Vladimira Nazora 3, Vinkovci, OIB: 37745359389 prouzročeni parnični trošak, zajedno sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanje eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za 5 postotnih poena, sve sukladno čl. 29.st.2 ZOO-a, u roku od 15 dana."

3. Nalaže se 1. tužitelju Croatia – tehnički pregledi d.o.o. da tuženiku Centar za vozila Hrvatske d.d. naknadi parnični trošak u iznosu od 20.000,00 kuna u roku 15 dana te se nalaže 2. tužitelju Stečajna masa iza Ada d.o.o. u stečaju naknaditi tuženiku Centar za vozila Hrvatske d.d. parnični trošak u iznosu od 24.766,25 kuna u roku 15 dana."

Protiv presude žalbu je podnio I. tužitelj zbog svih žalbenih razloga iz čl. 353. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP). Predlaže presudu preinačiti i usvojiti tužbeni zahtjev, podredno ukinuti i vratiti predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, uz naknadu troška žalbenog postupka I. tužitelju.

Odredbom članka 365. st. 1. ZPP propisano je ako se iz žalbe ne vidi u kojem se dijelu presuda pobija, drugostupanjski sud uzet će da se presuda pobija u dijelu u kojem stranka nije uspjela u sporu, a I. tužitelj nije uspio u sporu u dijelu pod točkom 1. izreke, te pod točkom 3. izreke u dijelu kojim mu je naloženo naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 20.000,00 kn.

Tuženik u odgovoru na žalbu osprava žalbene navode i predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu uz nakandu troška odgovora na žalbu tuženiku.

Žalba I. tužitelja nije osnovana.

Ispitivanjem prvostupanjske presude i postupka koji joj je prethodio utvrđeno je da sud prvog stupnja nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi temeljem odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

Prvostupanjski sud je u postupku utvrdio sve činjenice odlučne za zakonito presuđenje ovog spora i na temelju rezultata cjelokupnog postupka valjano utvrdio potrebno činjenično stanje izloživši ga u obrazloženju pobijane presude, pa nije ostvaren žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl. 355. ZPP.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete za koju tvrde da im je nastala zbog toga što je tuženik odbio potpisati ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji s I. i II. tužiteljima od 19. lipnja 2007., a radi čega je onemogućeno otvaranje stanice za tehnički pregled u Vukovaru. I. tužitelj potražuje naknadu štete u iznosu od u iznosu od 401.707,86 kn prema visini utvrđenoj na temelju nalaza i mišljenja financijskog vještaka.

Nije sporno da je tuženik stručna organizacija koja u smislu odredbe članka 273. stavak 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" broj: 105/04, dalje: ZSPC) obavlja poslove organiziranja i jedinstvenog provođenja tehničkih pregleda vozila, organiziranja poslova registracije vozila u stanicama za tehničke preglede vozila i izdavanja pokusnih pločica kao javne ovlasti.

Iz utvrđenja prvostupanjskog suda proizlaze sljedeće odlučne činjenice:

- da je rješenjem Ministarstva unutarnjih poslova (dalje u tekstu: MUP) od 23. prosinca 2005. odobrena I. tužitelju izgradnja 48 stanica za tehnički pregled vozila, a između ostalih jedna stanica za tehnički pregled vozila u Vukovaru. Iz obrazloženja citiranog rješenja vidljivo je da rješenje izdano po zahtjevu I. tužitelja za izdavanje odobrenja za izgradnju 48 stanica za tehničke preglede vozila, te da je rješenje doneseno na temelju članka 7a. Pravilnika o utvrđivanju mreže i kriterija o dovoljnom broju stanica za tehničke preglede vozila ("Narodne novine" broj: 10/05 i 146/05 - u daljnjem tekstu: Pravilnik),

- da je Ustavni sud odlukom br. U-II/16/2006 od 03. listopada 2006. ukinuo odredbu čl. 3. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o utvrđivanju mreže i kriterija o dovoljnom broju stanica za tehnički pregled vozila, kojom je u taj Pravilnik unesena nova odredba 7a. na temelju koje je MUP donio rješenje od 23. prosinca 2005.,

- da je MUP rješenjem od 23. prosinca 2009. izmijenio rješenje od 23. prosinca 2005. te je I. tužitelju odobrena izgradnja 15 stanica za tehnički pregled (23. prosinca 2005. odobrena je izgradnja 48 stanica), između ostalog odobrena je i izgradnja jedne stanice za tehnički pregled u Vukovaru,

- da su I. i II. tužitelji 14. lipnja 2007. sklopili Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji kojim ugovorne strane suglasno utvrđuju su istog dana sklopile Ugovor o kupoprodaji nekretnine i opreme, predmet kojega je oprema u Stanice za tehnički pregled Vukovar (u daljem tekstu: STP Vukovar), te postale suvlasnici STP Vukovar i opreme koja se u njoj nalazi, tako da je I. tužitelj vlasnik 51/100 idealnog dijela, a II. tužitelj vlasnik 49/100 idealnog dijela,

- da je I. tužitelj dopisom od 19. lipnja 2007. obavijestio tuženika da je temeljem rješenja MUP-a broj: 511-01-24-UP/I-6518/1-2005 od dana 23. prosinca 2005. I. tužitelju odobrena izgradnja stanice za tehnički pregled vozila u Vukovaru, da je I. tužitelj je objavio oglas o prikupljanju ponuda radi kupnje nekretnina na području grada Vukovara, te je prihvaćena ponuda II. tužitelja s kojim je dana 14. lipnja 2007. godine sklopljen Ugovor o kupoprodaji nekretnine i opreme,

- da je uz spomenuti dopis od 19. lipnja 2007. I. tužitelj tuženiku na potpis dostavio Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji od 19. lipnja 2007., nepotpisan od strane I. i II. tužitelja, u kojem je u članku 6. st. 1. navedeno: "Sukladno pravu koje mu pripada po zakonu, Centar zapošljava zaposlenike, s tim da će prije zapošljavanja obaviti konzultacije s Croatia-tehničkim pregledima, kao većinskim vlasnikom objekta i opreme STP Vukovar, te se Croatia-tehničkim pregledima dozvoljava učešće u odabiru zaposlenika, a Centar se obvezuje uvažiti mišljenje Croatia-tehničkih pregleda u odabiru zaposlenika.",

- da tuženik nije potpisao Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji od 19. lipnja 2007., nego je dopisom od 6. srpnja 2007. obavijestio I. tužitelja da potvrđuje primitak dopisa od 19. lipnja 2007., ali s obzirom da dopisu nije priloženo rješenje MUP-a kojim se odobrava gradnja stanice, predmet smatra nepotpunim i nepodobnim za odlučivanje. Dopisom od 02. listopada 2007. tuženik je obavijestio I. tužitelja da je uputio dopis MUP-u kojim je zatražio pomoć oko razjašnjenja brojnih pravnih pitanja koja se javljaju u pogledu rješenja donesenog od strane MUP-a dana 23. prosinca 2005.,

- da su stranke 5. ožujka 2009. sklopile Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji kojim je, između ostalog u članku 6. određeno: „Sukladno pravu koje mu pripada po zakonu, Centar zapošljava zaposlenike i vodi poslovanje STP u cijelosti, te će, glede prava i obveza zaposlenika STP, te poslovanja, odnose urediti sukladno odgovarajućim zakonskim propisima i općim aktima koje o tome donosi.“

Činjenično stanje na kojem je temeljena prvostupanjska presuda u cijelosti prihvaća pravilnim i ovaj sud, jer je ono temeljeno na valjanoj, iscrpnoj i pravilnoj ocjeni provedenih dokaza, kao i rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, pa navedena činjenična utvrđenja prvostupanjskog suda, kao i njegovo stajalište o neosnovanosti zahtjeva I. tužitelja nisu dovedeni u sumnju žalbenim navodima.

Na tako potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski je sud pravilno primijenio materijalno pravo kada je tužbeni zahtjev odbio, utvrđujući da tužitelji nisu dokazali protupravnost u postupanju tuženika u razdoblju od lipnja 2007., kada mu je ponuđen na potpis Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji, do ožujka 2009. kada je sklopljen Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji između stranaka, te da je tuženik zakonito vodio pregovore u skladu s odredbom članka 251. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, dalje: ZOO).

Odredbom članka 1045. st. 1. ZOO propisano je tko drugom uzrokuje štetu dužan ju je nadoknaditi ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

Pretpostavke odgovornosti za štetu su: subjekti obveznog odnosa odgovornosti za štetu (štetnik i oštećenik), štetna radnja štetnika, šteta, uzročna veza i protupravnost štetne radnje štetnika. Odgovornost za štetu nastaje pod pretpostavkom da je osoba odgovorna za štetu (štetnik) počinila protupravnu štetnu radnju zbog koje je nastala šteta osobi koja traži

popravlak štete (oštećenik) i ako postoji uzročna veza između štetne radnje i štete kao posljedice. Štetna radnja bi u konkretnom slučaju bila povreda ugovorne obveze iz sklopljenih ugovora o kupoprodaji i dodataka tim ugovorima.

Sve navedene pretpostavke moraju biti kumulativno ispunjene, a teret dokazivanja tih pretpostavki je na tužitelju. To znači da ako nedostaje samo jedna od navedenih pretpostavaka, nema niti obveznog pravnog odnosa odgovornosti za štetu prema kojem je štetnik dužan popraviti prouzročenu štetu oštećeniku, a oštećenik je ovlašten zahtijevati naknadu štete.

Odredbom članka 251. stavak 2. ZOO propisano je da je strana koja je pregovarala ili prekinula pregovoresuprotno načelu savjesnosti i poštenja odgovorna za štetu koja je time prouzročena drugoj strani. Stavkom 3. istog članka propisao je da je suprotno načelu savjesnosti i poštenja, između ostalog, ako strana uđe u pregovore s drugom stranom bez prave namjere da s tom stranom sklopi ugovor.

Prvostupanjski sud je pravilno zaključio da je tuženik osnovano odgodio potpisati ugovor o poslovno tehničkoj suradnji od 19. lipnja 2007. jer mu je Ugovor dostavljen na potpis u vrijeme kada je Ustavni sud ukinuo odredbu članka 7.a Pravilnika, na temelju koje je MUP rješenjem od 23. prosinca 2005. odobrio izgradnju 48 stanica za tehnički pregled.

Neosnovani su žalbeni navodi da okolnost što je Ustavni sud ukinuo odredbu članka 7.a Pravilnika nije od utjecaja na vođenje pregovora između stranka s obzirom ukinute odredbe prestaju važiti dnatom objave u Narodnim novinama, u konkretnom slučaju 25. listopada 2006., radi čega je valjano rješenje MUP-a od 23. prosinca 2005.

Iako je odredba članka 7.a Pravilnika bila na snazi 23. prosinca 2005., kada je MUP donio rješenje kojim odobrava izgradnju 48 stanica za tehnički pregled, u vrijeme kada je I. tužitelj tuženiku dostavio na potpis ugovor od 14. lipnja 2007. odredba članka 7.a Pravilnika je bila ukinuta radi čega je bilo neizvjesno hoće li MUP ustrajati u dozvoli otvaranja svih odobrenih 48 stanica za tehnički pregled ili će taj broj smanjiti, što se i dogodilo kada je rješenjem iz 2009. MUP odobrio izgradnju samo 15 novih stanica za tehnički pregled.

S obzirom iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je u pripremljenom ugovoru 14. lipnja 2007., koji je I. tužitelj tuženiku dostavio na potpis, u članku 6. bilo propisano da će I. tužitelj imati pravo preporuke kod izbora zaposlenika tuženika i da će se tuženik kod izbora zaposlenika konzultirati s I. tužiteljem, što je u suprotnosti s odredbom članka 259. st. 1. ZSPC prema kojoj tehničke preglede vozila kao djelatnost od općeg interesa obavljaju djelatnici stručne organizacije, opravdano je tuženik odbio potpisati ugovor i iz navedenog razloga. Navedno potvrđuje i okolnost da ju u kasnije sklopljenom ugovoru od 5. ožujka 2009. članak 6. izmjenjen te je pravo izbora zaposlenika, sukladno zakonu, ostavljeno tuženiku.

Neosnovao se žalitelj poziva na odrebu članka 4.4. Pravilnika smatrajući da je tuženik odgovoran za štetu temeljem navedene odredbe.

Odredbom članka 4.4. Pravilnika propisano je da nova stanica za tehnički pregled vozila može započeti s radom kad Ministarstvo, nakon što se utvrdi ispunjava li stanica propisane uvjete, izda ovlaštenoj stručnoj organizaciji ovlaštenje za rad. Pod propisanim uvjetima podrazumijeva se da je prostor stanice sa svim svojim funkcionalnim cjelinama

izgrađen i opremljen sukladno važećim propisima te da su međusobni odnosi ovlaštene stručne organizacije i vlasnika odnosno nositelja prava korištenja objekta nove stanice, osim u slučaju kada navedeni subjekti podrazumijevaju istu osobu, uređeni ugovorom, sukladno općim aktima koje donosi ovlaštena stručna organizacija na temelju članka. 273. stavka. 5. Zakona o sigurnosti prometa na cestama.

Kako iz citirane odredbe članka 4.4. Pravilnika proizlazi da sklapanje ugovora o uređenju međusobnih odnosa između vladika stanice (tužitelji) i ovlaštene stručne organizacije (tuženik) nisu jedini uvjet da bi MUP izdao ovlaštenoj stručnoj organizaciji ovlaštenje za rad, okolnost što je tuženik odbio potpisati ugovor od 14. lipnja 2007. nije u uzročnoj vezi sa štetom koja je I. tužitelju nastala jer stanica za tehnički pregled nije otvorena 2007. godine. Navedeno proizlazi i iz činjenice da je nakon sklapanja Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji odlukom Ustavnog suda posl. br. U-IIIB-580/10 od 17. veljače 2011. ukinuto rješenje MUP od 19. ožujka 2009. kojim je tuženiku odbreno obavljanje tehničkih pregleda vozila u Vukovaru, dok je odlukom Ustavnog suda od br. U-IIIB-4904/11 od 2. prosinca 2011. ukinuto rješenje MUP od 29. travnja 2011. kojim je tuženiku odbreno obavljanje tehničkih pregleda vozila u Vukovaru (list 146-165 spisa).

Kako iz rezultata raspravljanja proizlazi da tuženik nije počinio protupravnu štetnu radnju odnosno nesavjesno vodio pregovore, pravilno je prvostupanjski sud odlučio kada je odbio tužbeni zahtjev I. tužitelja za naknadu štete.

Slijedom navedenog valjalo je odbiti žalbu I. tužitelja kao neosnovanu i na temelju članka 368. stavka 1. ZPP potvrditi pobijanu presudu.

Odluka o troškovima postupka također je pravilna kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP) tako i po visini (čl. 155. ZPP).

I. tužitelju nije dosuđen trošak žalbenog postupka jer nije uspio sa žalbom (čl. 166. st. 1. ZPP u vezi s čl. 154. st. 1 ZPP).

Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška odgovora na žalbu, temeljem odredbe čl. 155. st. 1. ZPP, jer isti nije bio potreban za vođenje postupka.

U Zagrebu, 13. studenoga 2020.

Predsjednik vijeća:
Ivica Veselić

Broj zapisa: **1789a-d8f63**

Kontrolni broj: **06a00-0dbd8-322c8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVICA VESELIĆ, L=ZAGREB, O=ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.